

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 19Csp/65/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719203979
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Tagaj
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6719203979.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Michalom Tagajom, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO 35807598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, zast. JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, IČO: 42 185 190, Majerníkova 3479/3A, 841 05 Bratislava, proti žalovanej: V. H., J. H., Z. XX.XX.XXXX, Š. XXX/XX (XXX/XX), XXX XX L., H. Q., o zaplatenie 307 Eur s prísl., taktó

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 176 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 33 Eur a úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 176 Eur od 25.08.2016 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietá.

III. Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 36,16 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 23.08.2019 domáhal od žalovanej zaplatenia istiny vo výške 176 Eur, odplaty vo výške 98 Eur, zmluvného úroku vo výške 70,86 % ročne zo sumy zo sumy 350 Eur od 24.08.2015 do 28.09.2015, zo sumy 292 Eur od 29.09.2015 do 26.10.2015, zo sumy 234 Eur od 27.10.2015 do 15.12.2015 a zo sumy 176 Eur od 16.12.2015 do zaplatenia, ďalej poplatkov za upomienky v sume 210 Eur a zmluvnej pokuty vo výške 33 Eur, ako aj náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia a to na tom skutkovom a právnom základe, že dňa 24.08.2015 bola medzi žalobcom a žalovanou uzatvorená zmluva o úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 350 Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť do 24.08.2016 spolu s odplatou vo výške 98 Eur a úrokom v miere 70,86 % ročne z poskytnutého úveru. Pre prípad nezaplatenia sa dohodli zmluvné strany na zmluvnej pokute vo výške 33 Eur a taktiež sa zmluvné strany dohodli na zaplatení poplatku 30 Eur za každú zaslanú upomienku, pričom v danom prípade predstavuje nárok z titulu upomienok celkom 210 Eur za 7 zaslaných upomienok. Žalovaná doposiaľ z úveru uhradila žalobcovi sumu vo výške 174 Eur.

2. K žalobe žalobca priložil Zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 19.10.2015, uzavretú medzi žalobcom a žalovanou (ďalej len ako „Zmluva o úvere“) a Všeobecné podmienky poskytnutia úveru (nepodpísané žalovanou).

3. Dňa 23.10.2019 súd vyzval žalobcu na :

- (a) predloženie dôkazov, preukazujúcich skúmanie schopnosti žalovanej splácať úver;
- (b) predloženie dôkazov o individuálnom dojednaní zmluvnej pokuty;
- (c) predloženie dôkazu o individuálnom dojednaní poplatkov za upomienky;
- (d) predloženie dôkazov o vynaložených nákladoch na upomienky;

(e) uvedenie, prečo je ako RPMN uvedená miera 28 %, ak len dojednaný úrok bol v miere 70,86 %.

4. Žalobca (pred doručením žaloby žalovanej), v podaní doručenom súdu dňa 06.11.2019 zbral žalobu späť v časti (i) o zaplatenie poplatkov za upomienky vo výške 210 Eur a v časti (ii) o zmluvného úroku vo výške 70,86 % ročne zo sumy zo sumy 350 Eur od 24.08.2015 do 28.09.2015, zo sumy 292 Eur od 29.09.2015 do 26.10.2015, zo sumy 234 Eur od 27.10.2015 do 15.12.2015 a zo sumy 176 Eur od 16.12.2015 do zaplatenia. V predmetnom podaní žalobca ďalej uviedol, že žalobca žalovanú riadne oboznámil so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere vrátane Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, a teda aj s príslušnými pokutami, ktoré bude musieť uhradiť v prípade, ak sa dlžník dostane do omeškania, pričom žalovaná pri podpise zmluvy o úvere prehlásil, že sa oboznámila a súhlasí s obsahom tejto zmluvy a súhlasí so Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktoré sú na zadnej strane tejto zmluvy; nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Súčasne potvrdila prevzatie zmluvy vrátane všeobecných podmienok. Žalovaná preto už pri podpise zmluvy vedela, že v prípade ak si nebude plniť svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, tak sa suma, ktorú bude musieť vrátiť zvýši. Nejde o neprijateľné podmienky ale o poplatky, ktoré sú v súlade so zákonom. V tejto súvislosti je potrebné ďalej zdôrazniť, že zmluvná pokuta je fakultatívna náležitosť, ktorá nemusí byť priamo v zmluve zakotvená, a je teda na dohode veriteľa a dlžníka, akým spôsobom si ju dojednávajú. Ide o jednorazové zmluvné pokuty, tvoriace paušalizovanú náhradu škody nezávislé na omeškaní. Zmluvná pokuta je dohodou určená peňažná suma, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti a zaťažuje toho kto dohodnutú povinnosť porušil, t. j. dlžníka, a to aj keď veriteľovi nevznikla žiadna škoda. Porušenie povinnosti spočíva v tom, že dlžník nespĺnil svoj dlh vôbec alebo riadne. Zmluvná pokuta je tradične zaradovaná medzi zabezpečovacie prostriedky a je charakteristická svojou zabezpečovacou funkciou (nie uhradzovacou). Žalobca má za to, že zmluvná pokuta nie je poplatkom ani úrokom zo zmluvy a preto nemožno poprieť Žalobcov nárok na úhradu zmluvnej pokuty, ktorá predstavuje zabezpečovací prostriedok. Žalobca preukázal, že žalovaná porušila zmluvné podmienky a je dlhodobo v omeškaní s úhradou istiny. Občiansky zákonník síce súdu priznáva moderačné právo, ktorým možno zmierniť neprimerane vysokú zmluvnú pokutu nie však ju úplne zamietnuť. Žalovaný prehlásenie potvrdila samostatne svojim vlastnoručným podpisom. Pokiaľ žalovaná podpísala predmetné prehlásenie a zároveň na ďalšom mieste (hneď nad týmto prehlásením ďalším podpisom) podpísala aj zmluvu o úvere, nie je dôvod pochybovať o jeho vôli pristúpiť aj na všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru. Predmetné prehlásenie sa nachádza nad potvrdením o prevzatí peňažných prostriedkov, teda žalovanej muselo byť zrejmé, že takéto prehlásenie potvrdené jej podpisom má právne následky tam určené. Žalovaná požiadala dňa 24.08.2015 o poskytnutie pôžičky vo výške 350 Eur. Po spísaní žiadosti o poskytnutie úveru, bola žiadosť o poskytnutie úveru odoslaná na regionálnu agentúru. Žalovaný bola povinná v žiadosti o úver uviesť pravdivé údaje o svojich mesačných príjmoch a výdavkoch. Na regionálne agentúre bola žiadosť elektronicky zaznamenaná v internom systéme spoločnosti. Spoločnosť vytvorila tzv. Overovací formulár, o histórii klienta v informačnom systéme spoločnosti v zmysle ktorého boli overené informácie v zozname ST bez výsledku, v univerzálnom registri bez výsledku, v katasterportali bez výsledku, v notárskom centrálnom registri záložných práv bez výsledku, databáze stratených občianskych preukazov s výsledkom, že tento občiansky preukaz nie je evidovaný ako stratený alebo odcudzený. Následne bol verifikovaný scóring klienta, t.j. regionálna agentúra zhodnotila príjmy a výdaje v zmysle predpisu R-9. Príjem žiadateľ v žiadosti uviedol vo výške 976 Eur a výdavky v sume 223 Eur, t.j. mesačne klientovi ostala voľná suma vo výške 753 Eur. Spoločnosť posúdila, že v prípade, že by klient mal záujem o splácanie poskytnutého úveru resp. splácal poskytnutý úver v mesačných splátkach resp. by si mesačne odkladal určitú čiastku na zaplatenie úveru, spoločnosť rozdelila poskytnutú sumu úveru s dobou splatnosti na 1 rok na alikvotnú splátku podľa počtu mesiacov 12, t.j. sumu vo výške 58 Eur, čím bolo vyhodnotený, že jej príjmy sú dostatočné na splácanie poskytnutého úveru. Celkový skóring klienta je výslednicou skóringovej matice, tvorenej stanoveným stupňom finančného a obchodného rizika a históriou klienta. Požadovaná výška úveru bola stanovená na 350 Eur. Mesačný príjem by prevyšoval životné minimum ustanovené v dobe poskytnutia úveru Opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 181/2012 Z. z.

5. Žalovaná prevzala žalobu s prílohami a poučeniami dňa 25.11.2019 (č.l. 46 p.v.), napriek tomu sa k žalobe v určenej lehote nevyjadřila.

6. Podľa § 151 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „CSP“), skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

7. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak (a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, (b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

8. Podľa § 219 ods. 3 CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

9. Nakoľko na to v zmysle vyššie citovaných ustanovení CSP boli splnené všetky podmienky, súd rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania, pričom oznam v zmysle § 219 ods. 3 CSP bol zverejnený dňa 23.12.2019 (č.l. 51).

10. Podľa § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len ako „Obč. Z.“) v znení neskorších predpisov, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

11. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Nariadenie Vlády SR“), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

12. Podľa § 52 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 39 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

14. Podľa § 3 ods.1 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

15. Podľa § 53 ods. 6 Obč. Z. v znení účinnom do 22.12.2015, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

16. Podľa § 53 ods. 4 písm. k/ Obč. Z. v znení účinnom do 22.12.2015, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprímerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

17. Podľa § 53 ods. 4 písm. t/ Obč. Z. v znení účinnom do 22.12.2015, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa.

18. Podľa § 53 ods. 5 Obč. Z. v znení účinnom do 22.12.2015, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

19. Podľa § 53 ods. 11 Obč. Z. v znení účinnom do 22.12.2015, neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí..

20. Podľa § 1 ods. 1 Nariadenia Vlády SR, odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

21. Podľa § 1 ods. 2 Nariadenia Vlády SR, odplata podľa odseku 1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa odseku 3 za rok.

22. Podľa § 1 ods. 3 Nariadenia Vlády SR, odplatu podľa odseku 1 tvoria plnenia vyjadrené v

a) percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1. opakujúce sa plnenie v percentách za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka,
2. jednorazové plnenie v percentách sa považuje za plnenie za rok,
3. opakujúce sa plnenie v percentách za rok sa považuje za plnenie za rok,

b) peniazoch prepočítavané na percentá zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1. opakujúce sa plnenie v peniazoch za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka, vydelené sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,
2. jednorazové plnenie v peniazoch sa vydelené sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,
3. opakujúce sa plnenie v peniazoch za rok sa vydelené sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,

c) percentách z inej sumy, ako je suma zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1. opakujúce sa plnenie v percentách za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka a vynásobí sa podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov,
2. jednorazové plnenie v percentách sa vynásobí podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov,
3. opakujúce sa plnenie v percentách za rok sa vynásobí podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov.

23. Podľa § 1 ods. 4 Nariadenia Vlády SR, na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

24. Podľa § 1a ods. 1 Nariadenia Vlády SR, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

25. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „Zákon o

spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom do 22.12.2015, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

26. Podľa § 9 ods. 2 písm. j), k), l) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

j) odplatu podľa osobitných predpisov,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

27. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej len ako „Zákon o ochrane spotrebiteľa“) v znení účinnom do 31.01.2016, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

28. Podľa § 9a Zákona o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, od spotrebiteľa nemožno požadovať úhradu nákladov vymáhania pohľadávky vo výške prevyšujúcej skutočné náklady, ktoré vznikli osobe, ktorá v mene veriteľa alebo vo vlastnom mene vymáha pohľadávku vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy.

29. Podľa § 544 ods. 1 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

30. Podľa § 544 ods. 2 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

31. Podľa § 545a Obč. Z. v znení neskorších predpisov, neprimerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Ak veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa zmluvná pokuta vzťahuje, súd prihliadne aj na výšku škody, ktorá porušením povinnosti vznikla, a na to, o koľko zmluvná pokuta presahuje rozsah vzniknutej škody.

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

34. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

37. Nakoľko žalovaná nepoprela skutkové tvrdenia žalobcu, súd nepovažoval za sporné medzi stranami žiadne skutkové tvrdenia žalobcu (§ 151 ods. 2 CSP). Za nesporné medzi stranami tak súd považoval najmä, že :

37.1 žalovaná a žalobca uzatvorili Zmluvu o úvere, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 350 Eur, ktorý mala žalovaná vrátiť do 24.08.2016;

37.2 zmluvné strany si pre prípad riadneho nesplatenia pôžičky (úveru) dohodli zmluvnú pokutu v sume 33 Eur v neprospech žalovanej;

37.3 žalovaná uhradila z úveru žalobcovi sumu 174 Eur.

38. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, konkrétne Zmluvou o úvere Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru (nepodpísané žalovanou) a v zmysle § 295 CSP aj porovnaním dojednaných úrokov s Priemernými úrokovými mierami z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny podľa NBS (stav a nové obchody) za rok 2015; súd porovnal tiež skutočnú RPMN (resp. odplatu) v Zmluve o úvere s váženým priemerom hodnôt RPMN.

39. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter Zmluvy o úvere (§ 52 Obč. Z.) súd konštatuje, že ani nepopretie skutkových tvrdení žalobcu zo strany žalovanej nezbavuje súd povinnosti podrobiť predmetnú zmluvu kontrole (a) z hľadiska dodržania jej zákonných náležitostí v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch (§ 9 a § 11) a ako aj (b) kontrole z hľadiska prípadných neprijateľných zmluvných podmienok. Súd je takisto povinný prihliadať na (c) absolútnu neplatnosť právnych úkonov aj z ostatných dôvodov (napr. podľa § 39 Obč. Z.) a na (d) zákonné následky bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (§ 11 Zákona o spotrebiteľských úveroch). Na vyššie uvedené skutočnosti a zákonné následky pritom musí súd prihliadať bez ohľadu na prípadné mimosúdne (dohody) zmluvných strán.

40. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že dňa 24.08.2015 uzavreli žalobca a žalovaná Zmluvu o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 350 Eur pri celkovej čiastke úveru 696 Eur. Odplata bola vo výške 98 Eur a mala tvoriť 28 % RPMN; úrok bol dohodnutý v miere 70,86 % ročne. Ako termín konečnej splatnosti úveru bol uvedený deň 24.08.2016. V zmluve bola dojednaná zmluvná pokuta vo výške 33 Eur, ak žalovaná neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere a tiež zmluva obsahovala ustanovenie, že za každú upomienku je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi 30 Eur.

41. Po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci dospel súd k záveru, že predmetná Zmluva o úvere je v časti týkajúcej sa výšky úrokov (čiastočne) neplatná pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 Obč. Z. a § 3 ods. 1 Obč. Z.). Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/57/2005, ZSP 35/2010 „Nezodpovedá všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Pri posúdení primeranosti dojednanej výšky úroku treba prihliadnúť na celkové okolnosti úkonu, jeho pohnútky a účel, ktorý sledoval. Predovšetkým však treba porovnať dojednaný úrok s úrokovou mierou obvyklou z praxe peňažných ústavov pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek“. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5 Cdo 26/2011 zo dňa 26.04. 2012, „Občiansky zákonník a ani iné právne predpisy výslovne nestanovia, do akej výšky je možné pri peňažnej pôžičke dojednať úroky, z tejto skutočnosti však nemožno vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len od dohody účastníkov zmluvy o pôžičke, nakoľko i tu platí ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností, vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov, nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Je nepochybné, že neprimerane vysoké úroky, dojednané pri peňažnej pôžičke sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlom správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Pri dojednávaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009, Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy. V predmetnej veci súd zistil, že výška dojednaných

úrokov (70,86 %) bola viac ako 8-násobkom priemernej (obvyklej) úrokovej miery v danom období (8,51%) pre spotrebiteľské úvery so splatnosťou do 1 roka a teda v zmluve dojednaná výška úrokov podstatne a v rozpore s dobrými mravmi prevyšuje obvyklú výšku úrokov na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Podporne súd poukazuje na v zásade konštantnú rozhodovaciu prax (najmä odvolacích) súdov, ktoré skonštatovali, že vo veciach tzv. nebankových subjektov sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky. Rozhodne nie však viac ako 100% oproti priemeru bank a musia sa zohľadniť aj osobitosti prípadu je neobhájiteľné viac ako stopercentné navýšenie ceny úveru oproti priemeru bánk. (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co 313/2010 z 9.11.2010, rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/112/2017, sp.zn. 17Co/26/2015, sp.zn. 3Co/105/2014, sp.zn. 3Co/151/2013, sp.zn. 17Co/26/2015, sp.zn. 3Co 3/2011 z 12.10.2011).

42. Priemerná výška RPMN za tretí kvartál r. 2015 predstavovala v prípade úverov v splatnosti do 1 roka, poskytovaných bankami 18,79 % (dvojnásobok 37,58 %) a pri iných (nebankových) veriteľoch predstavovala priemerná výška RPMN 23,66 % (dvojnásobok 47,32 %). Postupujúc podľa § 1 Nariadenia Vlády SR dospel v danom prípade súd k výpočtu skutočnej RPMN, kedy po sčítaní miery ročnej úrokovej miery (70,86 %) a odplaty 280 Eur za poskytnutie úveru (po prepočte 28 %) dospel súd k výpočtu skutočnej RPMN až 98,86 %, čo je viac ako 4- násobkom priemernej RPMN pri obdobných úveroch so splatnosťou do jedného roka poskytovaných nebankovými subjektmi (a viac ako 5- násobkom priemernej RPMN pri obdobných úveroch so splatnosťou do jedného roka poskytovaných bankovými subjektmi) a teda skutočná RPMN je v rozpore s § 1a Nariadenia Vlády SR a s § 53 ods. 6 Obč. Z. Navyiac, v Zmluve o úvere je uvedená ako RPMN len 28 %, ktorú žalobca vypočítal len z čiastkového údaja o odplate (98 Eur), pričom v rozpore s Nariadením Vlády SR do odplaty nezahrnul aj úrokovú mieru, čo znamená, že v Zmluve o úvere bol uvedený nesprávny (a pre žalovaného ako spotrebiteľa klamlivý) údaj o RPMN, čo ex lege (§ 11 ods. 1 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch) spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

43. Vzhľadom na bezúročnosť (a bezpoplatkovosť) úveru súd žalobcovi priznal nárok len na zaplatenie (a) neuhradenej istiny úveru v sume 176 Eur spolu s (b) s úrokom z omeškania, uplatneným žalobcom v zákonnej miere 5 % ročne, avšak len z dlžnej istiny úveru (176 Eur) a to od 25.08.2016 (nasledujúci deň pod dni splatnosti úveru), nakoľko nebolo sporné, že sa žalovaná v tento deň dostala do omeškania so splatením úveru, až do zaplatenia a tiež súd žalobcovi priznal (c) nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 33 Eur (výrok I.) Nárok zo zmluvnej pokuty je samotnou pohľadávkou, pričom Občiansky zákonník na platné dojednanie vyžaduje písomnú formu, určenie výšky pokuty (alebo spôsobu jej určenia), pričom zmluvná pokuta predstavuje sankciu za porušenie zmluvnej povinnosti. Tieto formálne náležitosti zmluvná pokuta v sume 33 Eur dojednaná v Zmluve o úvere spĺňa. Súd hodnotil dojednanie zmluvných strán aj v kontexte prípadných neprijateľných zmluvných podmienok (najmä § 53 ods. 4 písm. k) Obč. Z.), pričom súd nezistil, že dojednanie o zmluvnej pokute, vzhľadom na jej výšku (33 Eur) a vzhľadom na výšku zabezpečovaného plnenia (istina 200 Eur) je v hrubom nepomere v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa. Podľa názoru súdu nič nebránilo žalovanej zmluvu nepodpísať, ak by so zmluvnou pokutou nesúhlasila. Súd teda dojednanie o zmluvnej pokute nevyhodnotil ako neplatné pre neprijateľnosť zmluvnej pokuty. Keďže nebolo sporné, že žalovaná si nespĺnila riadne svoju zmluvnú povinnosť v lehote do 25.08.2016, súd žalobcovi priznal aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 33 Eur.

44. Zvyšnú časť žaloby (odplata v sume 98 Eur a úroky z omeškania zo sumy prevyšujúcej dlžnú istinu), vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, súd zamietol ako nedôvodnú (výrok II.). V časti o zaplatenie 210 Eur (poplatky za upomienky) a v časti o zaplatenie zmluvných úrokov 70,86 % ročne žalobca zobral žalobu späť ešte pred dorúčením žaloby žalovanej a preto súd o tejto časti nároku nerozhodoval.

45. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 CSP a § 262 ods. 1 CSP - žalobca mal v spore úspech v miere 68,08 % a žalovaná mala úspech 31,92 %, rozdiel v ich úspechoch potom predstavoval 36,16 % v prospech žalobcu (výrok III.). O konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v súlade s § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Zvolen, písomne v dvoch vyhotoveniach. Podľa § 362 CSP odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP). Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.